

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

โรคเอดส์เป็นปัญหาทั้งทางการแพทย์และปัญหาสังคมที่มีสาเหตุสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมของมนุษย์ กล่าวคือ โรคเอดส์สามารถแพร่ระบาดไปสู่ประชาชนทุกสาขาอาชีพทุกจังหวัดอย่างรวดเร็วรวมทั้งเด็กทารกแรกเกิด (พรมเมธ อติแพทย์, 2536) ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างมหาศาลทั้งต่อสุขภาพของผู้ติดเชื้อและต่อสังคมในการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ทำให้ประเทศต้องเผชิญกับปัญหานานัปการทั้งปัญหาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว การลงทุนของชาวต่างประเทศ การส่งแรงงานออกนอกประเทศ โรคเอดส์จึงเป็นปัญหาของทุกคนที่จะต้องร่วมกันแก้ไข ดังคำขวัญรณรงค์โรคเอดส์ประจำปี 2535 ขององค์การอนามัยโลกว่า AIDS : A community commitment (สวัสดิ์ World AIDS Day'92, 2535)

สำหรับประเทศไทยโรคเอดส์เป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของประเทศและเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไข กระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบต่อปัญหานี้โดยตรงได้ดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์มาตั้งแต่ปี 2527 จนถึงปัจจุบัน แต่แนวโน้มของผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อ HIV (Human Immunodeficiency Virus) ยังคงเพิ่มขึ้น ในระยะเวลา 10 ปี ตั้งแต่เดือนกันยายน 2527 จนถึงเดือนมีนาคม 2537 พบว่ามีผู้ป่วยโรคเอดส์รวม 5,645 ราย (กองระบาดวิทยา, 2537) อีกทั้งยังมีการคาดประมาณจำนวนผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ป่วยโรคเอดส์ในปี พ.ศ.2543 (วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ และคนอื่นๆ, 2535) ว่าจะมีจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 200,000 - 400,000 คน มีผู้ติดเชื้อเอดส์ 2,000,000- 4,000,000 คน มีเด็กกำพร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตเนื่องจากป่วยเป็นโรคเอดส์ 80,000 คน และโรคเอดส์จะเป็นสาเหตุของการตาย 1 ใน 3 ของสาเหตุการตายทั้งหมดของคนไทย

เป็นที่ทราบแล้วว่าขณะนี้โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อที่ยังไม่มีวิธีการรักษาวิธีที่ดีที่สุดที่จะต่อสู้กับโรคเอดส์ในขณะนี้คือ การป้องกันและวิธีการป้องกันที่ได้ผลดีวิธีหนึ่งก็คือ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การให้การศึกษา การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันอย่างต่อเนืองแก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ อย่างเหมาะสมและทั่วถึง โดยไม่ก่อให้เกิดความตื่นตระหนก แต่ให้เข้าใจว่าโรคเอดส์คืออะไร ติดต่อกันได้อย่างไรและมีวิธีการป้องกันได้อย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้

เกิดพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับประกาศลอนดอนป้องกันโรคเอดส์ ซึ่งประกาศในการประชุมสุดยอดรัฐมนตรีสาธารณสุขทั่วโลกที่กรุงลอนดอนประเทศอังกฤษเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 ในข้อที่ว่า "มาตรการเดียวที่สำคัญที่สุดของโครงการเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับชาติก็คือ การให้ข้อมูลข่าวสารและการศึกษาแก่ประชาชนในอันที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ทั้งนี้บุคคล สื่อมวลชนและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องควรจะได้มีบทบาทสำคัญในการป้องกันการระบาดของโรคนี้อย่างทั่วถึง" จึงกล่าวได้ว่าสารนิเทศเป็นอาวุธสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ (Hofacket, 1993; Lunin, 1988)

สารนิเทศโรคเอดส์ควรจะเป็นส่วนหนึ่ง ในแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (World Health Organization, 1989) ในประเทศไทยรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของสารนิเทศ จึงได้จัดทำแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (พ.ศ.2535-2539) ขึ้นภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ โดยมีวัตถุประสงค์คือ การป้องกันพฤติกรรมและควบคุมการระบาดของโรคเอดส์รวมทั้งสร้างความเข้าใจและช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์ให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปรกติสุข ซึ่งประกอบด้วยแผนงานหลัก 4 แผนงานดังนี้

1. แผนงานประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ (Public Information and Education)
2. แผนงานบำบัดรักษาและฟื้นฟู (Medical Treatment and Care)
3. แผนงานคุ้มครองสิทธิของประชาชนและให้ความช่วยเหลือทางสังคม (Human Rights and Social Support)
4. แผนงานศึกษาวิจัยและประเมินผล (Research and Evaluation)

จะเห็นได้ว่าแผนงานหลักทั้ง 4 แผนงานนี้ แผนงานประชาสัมพันธ์ซึ่งให้ความรู้และสร้างความเข้าใจนับเป็นหัวใจของแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (พ.ศ.2535-2539) ที่สอดคล้องกับประกาศลอนดอนป้องกันโรคเอดส์และหลักความจริงที่ว่า เอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ แผนงานดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ (กัญญารักษ์ ศรีทองรุ่ง และ จันทร์ทิพย์ ลมพัตณ์, 2535) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้ความรู้ และสร้างเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย เสริมสร้างค่านิยมและแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ รวมทั้งเสริมสร้างความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อในสังคมอย่างปรกติสุข สนับสนุนการดำเนินงานในการบำบัดรักษาฟื้นฟู

ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิประชาชนและให้บริการสังคม ส่งเสริมประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและธุรกิจเอกชนตลอดจนองค์กรชุมชนและสื่อมวลชน ในการดำเนินงาน ประชาสัมพันธ์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ให้สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีเนื้อหาเป็นมาตรฐานเดียวกันและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ในด้านแนวทางการดำเนินงานตามแผนงานประชาสัมพันธ์นั้น รัฐบาลกำหนดให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเน้นการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องจริงจัง และกว้างขวางทั่วประเทศ (อรทิพย์ อาชวีบูลย์โยบล, 2535) และได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนเป็นจำนวนเงิน 248 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งผลจากการสำรวจความร่วมมือระหว่างองค์กรเอกชนในด้านโรคเอดส์ในปี พ.ศ.2535-2536 ของกรมควบคุมโรคติดต่อ (2535) พบว่า องค์กรเอกชนต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่างมีวัตถุประสงค์ที่จะทำงานด้านสาธารณสุขประโยชน์ โดยเฉพาะการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการป้องกันโรคเอดส์ นอกจากนี้ยังต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในด้านความรู้ทางวิชาการ จำนวนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และสื่อทัศนูปกรณ์ งบประมาณความร่วมมือในการเลือกสถานที่ปฏิบัติงาน ส่วนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยเหลือประชาชนนั้นสามารถช่วยเหลือได้อย่างเต็มความสามารถตามวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นๆ

อย่างไรก็ตามการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้นย่อมขึ้นกับกลวิธีต่างๆ ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ จากผลการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานประชาสัมพันธ์เรื่องโรคเอดส์ของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชนของ ดวงภัศรพานิชสุภผล (2536) ซึ่งให้เห็นว่าการประชาสัมพันธ์เรื่องโรคเอดส์ให้ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับบุคลากร การดำเนินการ งบประมาณ และสื่อที่ใช้ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ผลการวิจัยของพิทักษ์ สิริวงศ์ (2535) พบว่ารูปแบบการนำสารนิเทศความรู้เรื่องโรคเอดส์ไปใช้ในการปฏิบัติงานเผยแพร่ในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง และการจัดทำโฆษณาทางรายการวิทยุและการกระจายเสียงตามหมู่บ้านอยู่ในระดับน้อย รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อยู่กระจัดกระจายยากแก่การค้นหาและนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน

นอกจากการใช้สื่อต่างๆ แล้วการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร โรคเอดส์เป็นวิธีที่สำคัญอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยเสริมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ โดยเฉพาะบริการด้านจิตใจต้องการ

สารนิเทศโรคเอดส์มาสนับสนุนด้วยเพราะโรคเอดส์จะใช้เวลา 5-6 ปี จึงจะแสดงอาการ ซึ่งมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้ป่วยและผู้เข้าร่วมสังคมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ การให้การปรึกษาจึงนับเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาค่าได้ (จิน แบรี, 2535)

การดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ. 2532-2534 พบว่า การให้สุขศึกษาและประชาสัมพันธ์มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง 15 ประการ (วิรสิทธิ์ สิทธิไตรย์, 2535) ซึ่งสรุปประเด็นปัญหาได้ดังนี้ ในด้านเนื้อหาสาระที่เผยแพร่ยังไม่สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ขาดการรณรงค์การป้องกันโรคเอดส์อย่างจริงจังโดยเฉพาะในชุมชน ในเขตชนบทที่ห่างไกล การอยู่ร่วมสังคมเดียวกันกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อโรคเอดส์โดยไม่เกิดความรังเกียจ รวมทั้งยังไม่เห็นความสำคัญของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์

จากข้อเท็จจริงที่ว่าในปัจจุบันยังไม่มีมาตรการใดที่จะป้องกัน โรคเอดส์ให้แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริงนอกจากการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ โดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่จะทำให้เข้าใจถึงโรคเอดส์ได้ถูกต้อง นอกจากนี้การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังไม่พบว่าได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์และปัจจุบันยังมีปัญหาต่างๆ ในการประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนว่ามีการดำเนินการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์อย่างไรบ้าง ในด้านเนื้อหาสาระที่เผยแพร่ วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ กลุ่มผู้รับสารนิเทศ ตลอดจนการให้บริการด้านสารนิเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆ ที่ดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ได้นำไปพิจารณา ปรับปรุงการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางในการผลิตสื่อต่อต้านโรคเอดส์ อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันบริการสารนิเทศอื่นๆ ในการจัดหาและขอใช้บริการสารนิเทศเฉพาะด้านอีกด้วย

วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา

1. การเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในด้านเนื้อหา วิธีการเผยแพร่ สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ และกลุ่มผู้รับสารนิเทศ
2. การให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในด้านบริการให้คำปรึกษาแนะนำ บริการตอบคำถาม และบริการเชิงวิชาการ
3. ปัญหาในการเผยแพร่และการให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

สมมุติฐาน

1. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีวิธีการเผยแพร่ สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ กลุ่มผู้รับสารนิเทศ การให้บริการสารนิเทศแตกต่างกัน
2. เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ที่เผยแพร่เกี่ยวกับวิธีการป้องกันมากกว่าหัวข้ออื่นๆ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. เนื้อหาของโรคเอดส์ที่เผยแพร่
2. วิธีการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์
3. สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์
4. กลุ่มผู้รับสารนิเทศโรคเอดส์
5. การให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยศึกษาถึงเนื้อหา วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ กลุ่มผู้รับสารนิเทศ การให้บริการสารนิเทศรวมทั้งปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจาก เอกสาร วารสาร งานวิจัย และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาเบื้องต้นถึงหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยแยกศึกษาดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ ผู้วิจัยจัดทำแบบสำรวจหน่วยงานที่ดำเนินงานเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ซึ่งได้รวบรวมรายชื่อหน่วยงานจากนามสงเคราะห์ส่วนราชการไทย 2538 ของกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี (2538)

หน่วยงานภาคเอกชน ศึกษาจากสิ่งพิมพ์ประเภทงานวิจัยของกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข (2536) งานวิจัยของนุสบา รุจจนเวท และ ดวงสมร ชินโชติเกษม (2538) และนามานุกรมของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ กรุงเทพมหานคร (2536) โดยคัดเลือกหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญประการแรกในการทำกิจกรรมเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์

3. สร้างเครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถามโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารวารสาร งานวิจัยและสิ่งพิมพ์อื่นๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหลักในการสำรวจ
4. ทดสอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมโดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และนักสถิติ
5. จัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรซึ่งเป็นบุคลากรในระดับหัวหน้างานในภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ซึ่งได้รับจากแบบสำรวจหน่วยงานที่ดำเนินงานเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์
6. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
7. สรุปและอภิปรายผลการวิจัยและเสนอแนะ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยศึกษาจากหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistic Package for Social Sciences) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมุติฐานทางสถิติด้วยค่า Z

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงเนื้อหา วิธีการเผยแพร่ สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ กลุ่มผู้รับสารนิเทศรวมทั้งการให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะเป็ประโยชน์

ต่อหน่วยงานต่างๆที่ดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ได้นำไปพิจารณาปรับปรุงการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นข้อมูลที่ใช้เป็นแนวทางในการผลิตสื่อต่อต้านโรคเอดส์ต่อไป

2. ทำให้ทราบถึงแหล่งที่เผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์และบริการสารนิเทศที่เป็นหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อสถาบันบริการสารนิเทศอื่นๆ ในการจัดหาและขอใช้บริการสารนิเทศเฉพาะด้าน

คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การเผยแพร่สารนิเทศ หมายถึงการถ่ายทอดหรือการนำเสนอสารนิเทศโรคเอดส์ไปสู่ประชาชนโดยใช้สื่อรูปแบบต่างๆ เป็นตัวกลางในการเผยแพร่ด้วยวิธีการทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สารนิเทศโรคเอดส์ หมายถึงข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคเอดส์ซึ่งมีเนื้อหาสาระในประเด็นต่างๆ ได้แก่ สาเหตุ อาการ การติดต่อและการไม่ติดต่อ การป้องกัน สถิติผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย ผลกระทบของโรค การอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วย การปฏิบัติตนเมื่อป่วยและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บริการสารนิเทศโรคเอดส์ หมายถึงการบริการที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดขึ้นเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคเอดส์แก่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันตนเองและการดำเนินงานเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ตลอดจนเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการปฏิบัติงานและการทำวิจัย

หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศเรื่องโรคเอดส์เพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

หน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง องค์กรเอกชนที่จัดตั้งขึ้นทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลโดยมีกิจกรรมหลัก ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคเอดส์เพื่อป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคเอดส์